

[Socialministeren.]

foreslåede udvidelse, men jeg vil mene, at man opnår den bedste ordening for børnene og de unge under børneforsorg ved at lade denne domstolsprøvelse foregå for en specialdomstol for børne- og ungdomsforsorgen sammensat af juridiske dommere og dommere med særlig sagkundskab inden for dette område. Det foreslås endvidere, at landsnævnet bevares som administrativ overinstans, således at det er landsnævnets afgørelser, der forelægges retten.

Gennem en udvidelse af reglerne om det forebyggende børneværn og ved at give de forebyggende foranstaltninger karakteren af et tilbud til forældrene om bistand tilsigter lovforslaget, at man længst muligt undgår, at anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet bliver nødvendig. Det foreslås således, at man med forældrenes tilslutning giver udvalget adgang til at lade et barn underkaste en ambulans psykiatrisk eller anden speciallægeundersøgelse eller en psykologisk undersøgelse og, hvis det efter undersøgelsen viser sig nødvendigt, at lade iværksætte den fornødne behandling. For at denne udvidelse af reglerne imidlertid skal have nogen realitet, stilles der forslag om oprettelse af særlige rådgivningsklinikker, der bør have offentlig anerkendelse på samme måde som de øvrige forebyggende institutioner, og således at der ydes disse klinikker et offentligt tilskud på 90 pct. af de godkendte driftsudgifter.

Det foreslås endelig, at der skabes hjemmel for at yde forældre og opdragere en øjeblikkelig økonomisk hjælp til afhjælpning af forbigående vanskeligheder, hvis en anbringelse uden for hjemmet herved kan undgås.

Reglerne om anbringelse uden for hjemmet af børn og unge foreslås ændret således, at anbringelse uden for hjemmet i højere grad, end det nu er tilfældet, hviler på en overenskomst med forældrene. Det foreslås herefter, at der skabes hjemmel for børneværnsudvalgene til at foretage en frivillig anbringelse uden for hjemmet, når hensynet til barnets velfærd kræver det og forebyggende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og således at forældrene bevarer forældremyndigheden over barnet og til enhver tid skal kunne forlange dette hjemgivet til sig.

Den gældende tilskudsordning er senest fastsat ved lov nr. 92 af 14. marts 1951 om ændringer i forsorgsloven (vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg) og skal optages til revision i dette folketingsår. Da reglerne i det store og hele har virket tilfredsstillende, foreslås det, at de opretholdes indtil videre med den ændring, at tilskuddet skal beregnes på grundlag af udgifterne i det løbende regnskabsår, at overinspektionens forudgående samtykke til anbringelse i opdragelseshjem kræves i noget videre omfang, og at forslag til ordningens revision forelægges folkettinget i folketingsåret 1962-63; det foreslås endvidere at give mulighed for at yde tilskud til legestuer og legesteder, der efter gældende ret ikke i deres nuværende struktur opfylder betingelserne for anerkendelse i forsorgsloven og hermed for tilskud til driften.

Det kan forventes, at administrationsudvalget vil afgive 2. del af sin betænkning i begyndelsen af året 1958, og at denne del af betænkningen bl. a. vil indeholde forslag til visse ændringer af børneforsorgens centrale administration. Under hensyn til, at såvel den midlertidige lov af 11. juni 1954 om domstolsprøvelse som loven af 14. marts 1951 om tilskudsordningen skal forelægges til revision i indeværende folketingsår, har jeg imidlertid anset det for rigtigst allerede nu at fremsætte nærværende lovforslag for tinget, idet de her foreslåede bestemmelser ikke har nogen direkte forbindelse med de forslag, som udvalget eventuelt vil fremkomme med i den kommende betænkning, men vil kunne behandles på grundlag af den gældende ordening.

Lovforslaget vedrørende ændring af lov om foranstaltninger vedrørende åndssvage bygger på de overvejelser, man i det af socialministeriet nedsatte udvalg til behandling af åndssvageforsorgens problemer har haft vedrørende spørgsmålet om frihedsberøvelse under åndssvageforsorgen og om garantien mod uberettiget frihedsberøvelse, og jeg kan herved henvise til det den 5. december 1957 offentliggjorte 1. afsnit af udvalgets betænkning.

Åndssvageudvalgets overvejelser vedrørende den formelle fremgangsmåde ved iværksættelse af frihedsberøvelse er dog endnu ikke tilendebragt, idet de hænger